

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதத்திற்கே இடமில்லை என்று சொல்லுகிறேன், தாங்கள் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் எப்படி?

THIRU K. VINAYAKAM : Sir,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கத்திற்கோ, விவாதத்திற்கோ இடம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, விதிகள் அப்படி இருக்கின்றன. விதிகள் தெளிவாகச் சொல்லிய பிறகு எப்படிப் பேச முடியும்? அடுத்து, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம். திரு. கோ. பூவராகன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.....

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்போது சுட்டு விரலைக் காட்டி, “லிசன் டு மி” என்று சொல்லலாமா?

8. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம் இன்றைய தினம் முடிய இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களாக பல உறுப்பினர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆண்டு தோறும் ஒரு முறை சட்ட மன்ற உறுப்பினர் விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. செலவழிக்கும் பணத்தை பற்றி ஒட்டு எடுக்க முடியாத நிலை. பொதுத்துறையில் அதிகப் பணியாளர்களைக் கொண்டு, பணியாற்றி வருகிறது. நல்ல முறையில் பணியாற்ற கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு இந்த சந்தர்ப்பம் பயன்படுகிறது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இருப்பதைக் காட்டிலும்,

(திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன் தலைமை)

ஆண்டுக்கு இரு முறை, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்று வாரியத்தைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களைக் கூற சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களைப் பொறுத்து, அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒரு அறிக்கை மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுக்கும், இந்த ஆண்டுக்கும் ஒரு பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. என்றுமே இல்லாத நிகழ்ச்சிகள் மூன்று மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சார இலாகா ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து, மனக்கசப்பு ஏற்படும் வகையில் நடந்திருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் நெய்வேலியில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு, அங்கத்தினர்கள் வருந்தும் அளவில் நடந்திருக்கிறது. மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் விவசாயிகளிடம் மனக் கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர்த்திருக்கலாமா என்று பார்த்தால், தவிர்த்திருக்க முடியும் என்றே தோன்றுகிறது.

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இந்தச் சூழ்நிலை உருவாகியதற்குக் காரணம் சில உறுப்பினர்கள் அன்றைய தினம் பேசினார்கள். நண்பர் திரு. வி. டி. அண்ணாமலை என்று கருதுகிறேன். அன்று எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்தாகத்தான் குறைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 75 அடி ஆழத் திற்கு மேல் உள்ள எல்லா கிணறுகளுக்கும் சலுகை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அன்றைய தினம் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் 'திரு. மன்றாடியார் அவர்களே பத்து பைசாவுக்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள்' என்று பேசினார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் 9 பைசாவுக்கு ஒத்துக்கொண்டு போய்விட்டார் என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்து பைசாவுக்கு ஒத்துக் கொண்டு போய்விட்டார் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : அவர்களாவது வந்து குறைப்பதற்கு போராடினார்கள். நல்ல காரியங்கள் செய்கிறவர்கள் நமக்கு பிடிக்காதவர்களாக இருந்தால் குற்றம் சொல்கிறோம். 9 பைசா போராட்டத்தைப்பற்றி ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் "இது நிலச்சுவான்தார்கள் நடத்தும் போராட்டம்" என்று சொன்னார்கள். தவறான கருத்து சொன்னதினால் இவ்வாறு அசம்பாவிதம் நடந்து விட்டது. உறுப்பினர்களுடைய கடமை என்னவென்றால் உண்மையான நிலையை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மின்சார அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால், 'அகில இந்திய ரீதியில் இதை மறுபடியும் பரிசீலிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும்' என்ற எச்சரிக்கை காணப்படுகிறது. பிளானிங் கமிஷன் சொல்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது பழியைப் போட்டு, மீண்டும் உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடுகளுக்கு மின் கட்டணம் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு இங்கே உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் மின் கட்டணத்தைக் கூட்டலாம். ஆனால் இவர்கள் அதைச் செய்யமாட்டார்கள். தொழில்துறையில் மின்கட்டணத்தைக் கூட்டினால் அவர்களுடைய எதிர்ப்பு வரும். மேலும், மின்சாரத் துறையில் ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் ஊதியத்தை உயர்த்தியதன் காரணமாக அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாம் 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். மின்சார இலாகாவானது இன்றைக்கு நாட்டின் முன்னேற்றத்தோடு, சமுதாய முன்னேற்றத்தோடு இணைந்து பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரத்தின் தேவை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு வேண்டிய மின்சாரத் தேவையைப் பொறுத்து, மின்சார உற்பத்தியில் நாம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை யென்பது மிகமிகத் தெளிவாக விளங்குகிறது. மின்சார இலாகா இன்றைக்கு ஒரு பெரிய ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. இதில் பல துறைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. முன்பு ஹைவேஸ்—பி.டபிள்யூ.டி.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

யிலே சீரமைப்பு செய்தார்கள். அம்மாதிரி மின்சாரத் துறையிலே உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளை ஒருங்கிணைத்து, மின்சார ஸ்தாபனத்தை இரண்டு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மின்சார விநியோக வேலைகள் சீராகவும், செம்மையாகவும், விரைவாகவும் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார ஸ்தாபனத்திற்கு இன்றைக்கு நிதிவசதி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நாம் போதிய நிதிவசதியைத் திரட்டியாக வேண்டும். கிராமங்களிலிருந்துதான் இதற்கு நிதி வசதி கிடைக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உதவியாக இந்தத் துறையினர் நடந்துகொள்கிறார்களா என்றால் இல்லையென்ற பதில் தான் கிடைக்கிறது. நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் மின்சாரத் துறையினர் ஒத்துழைக்கின்றனர்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் பேசும்போது, 'மின்சார இலாகாவில் ஒரு காரியம் நடக்க வேண்டுமென்றால், 100 ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் நடைபெறும்' என்று சொன்னார்கள். அவர் சொன்னது மிகவும் குறைவு. சில நேரங்களில் 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் என்ற அளவு கொடுத்தால்தான் காரியம் முடிவு பெறுகிறது. இந்த நிலையில் சமதர்ம சோஷலிசத்தைப்பற்றி நாம் வாய்நிறைய பேசுகிறோம். 100 ரூபாய் இல்லாமல் இந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவா என்றால் இல்லை. மின்சார வாரியத்தில் மேல் மட்டத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களை மாற்றுவது சிரமமாக இருக்கிறது. தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கீழ் மட்டத்தில் எந்த மாதிரி செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். மின்சார வாரியத்திற்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் மின்சாரம் விநியோகம் நடைபெறும்போது, மின்சார மோட்டார்கள் எல்லாம் தீய்ந்து, பழுதடைந்து போய்விடுகின்றன. காரணம், டிரான்ஸ்பார்மர் போன்றவைகளை நல்லபடியாக துறையினர் அமைப்பதில்லை. மின்சாரத் துறையின் ஊழியர்களுடைய கவனக் குறைவினால் மின்சார மோட்டார் பழுதடைந்துவிடுகிறது. தனி ஒரு மனிதனுடைய மோட்டார் பழுதடைந்துவிடுகிறது என்ற எண்ணத்தில் கொள்ளாமல், ஒரு மின்சார மோட்டார் செய்வதற்கு எவ்வளவு காலம், எவ்வளவு செலவு ஏற்படுகிறது, நம்முடைய தேசத்தின் சொத்து பாழாகிறது என்பதையும் கருத்திற்கொண்டு பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் மின்சார விநியோகத்தினால் ஒரு மின்சார மோட்டாரும் வீணாகவில்லை என்ற எண்ணம் கிராம மக்களிடையே ஏற்பட்டால்தான், இந்த வாரியம் கிராம மக்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற முடியும். அதைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு பெரிய நிறுவனமாக இருந்தால் பரவாயில்லை. சாதாரண விவசாயிகள் மின்சார வாரியத்தின் தவறினால் எவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும், சிரமங்களுக்கும் உள்ளாகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கிராமப்புறங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கும்போது பத்துப் பதினைந்து கிராமங்கள் இணைந்ததாக இருக்கும். ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அறிக்கையில் மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்வது சரியல்ல. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பம்பு செட்டுக்கு கணக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும், நூறு பம்பு செட்டுகள் கணக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும், அப்படி இருக்க அந்தக் கிராமத்திற்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு கணக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் சொல்வது எல்லாம் சரியாகாது. அதைப் படித்துப் பார்க்கிற அந்த அந்த கிராமமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இருபது, முப்பது கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நடுவில் ஒரு கிராமம் இன்னும் அதற்குக் கொடுக்கவில்லை. காரணம் என்ன? கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கும், ஊர்க்காரர்களுக்கும் விவகாரம். அதனால் வரவில்லை. அதுபோல ஒரு பஞ்சாயத்து குடிநீர் கிணறு மோட்டாருக்கு கணக்ஷன் வாங்க யார் 300, 400 கொண்டுபோய் கொடுக்கப்போகிறார்கள்? கொடுத்தாலும் பஞ்சாயத்துக் கணக்கில் எழுத முடியாது, ஆகவே, அதற்கு கணக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட புகாருக்கு இடமின்றி இது போன்ற பொதுக் கிணறுகள் சம்பந்தப்பட்ட கணக்ஷனை மின்சார போர்டே தன்னுடைய முழுப்பொறுப்பில் எடுத்து இணைப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மின்சார இலாக்காவின் ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. தொடர்ச்சியாக பலதுறைகளில் கணக்கு சரியாக வைக்கப்படவில்லை, ஸ்டோர்ஸ் சரியாக இல்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு லாரிகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது ஒடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும், அதன் செலவை எந்தக் கணக்கில் எழுதுவது என்பது இன்னும் முடிவு ஆகாமல் இருக்கிறது. இக்குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்யவேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையில் ஒரு குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு செயற்குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அடுத்த ஆண்டுதான் என்ன முயற்சி செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெரியும்.

சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் கூறிய யோசனை, அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இங்கே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் சொன்னவுடன் அவற்றுக்கு எல்லாம் உடனே பதில் தயாரித்து அச்சடித்து வைத்துக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டு விவாதம் வருகிறபோது சமர்ப்பித்துவிடுவது என்பதாகக் கொண்டுள்ளதுபோலவே இந்த பதில்கள் இருக்கின்றன. அப்படியின்றி உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்கு உடனே பதில் தெரிவிப்பது என்று யோசிக்காது நிதானமாக

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

செயல் படுத்த முயற்சி செய்து முடிவில் என்ன நிலை உள்ளது என்பதை அறிக்கையில் தந்தால் போதும். ஆக, இதில் முழுமையாக, மனித உணர்வுடன் ஈடுபடவேண்டும்.

இன்னும் செலவினங்களைக் குறைக்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய் கட்டவில்லை என்றால் சாதாரண மக்களுடைய கணக்கை வெட்டப் படுகிறது. ஆனால் 50 லட்சம், 60 லட்சம் என்று கட்டணம் செலுத்தாத கணக்கு எல்லாம் இருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் உடனடியாக வசூல் செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் மின்சார வாரியத்தில் மேல்மட்டத்தில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் அடிக்கடி மக்களோடு தொடர்புகொள்கிற ஒரு நிலையும் வேண்டும். பேப்பர்களில் உத்தரவு போடுவதோடு நிற்கக்கூடாது. மாவட்ட வாரியாக எப்படி மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் நேரிடையாகத் தெரிந்து நீக்க ஆவன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி அந்த இலாக்காவில் உள்ள மேல் அதிகாரிகளே ஏதாவது யோசனை சொல்லாம்.

அடுத்து, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இப்படி 5 நாட்கள் மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை விவாதிப்பதற்குப் பதிலாக 2 நாள் விவாதம் இருந்தால் போதும், ஆண்டுக்கு இரு முறை விவாதம் இருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்) : திரு. கரு. சீமைச்சாமி இடத்தில் இல்லாததால் திரு. மு. ச. சிவசாமி அவர்கள் இப்பொழுது பேசுவார்கள்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கைமீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். நான் அங்கம் வகிக்கிற தூத்துக்குடி தொகுதியில் மின்சார வாரியத்தின் நேரடி இணைப்பு இல்லை. திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின்சார கம்பெனிதான் அங்கே செயல்படுகிறது. மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தையும் அந்த கம்பெனி ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தையும் பார்த்தால் அதிகமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே, திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின்சார கம்பெனி ஊழியர்கள் தங்களுக்கும் மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பள விகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அப்படி வேலைநிறுத்தம் ஏற்படுகிற காலத்தில் அவர்கள் எத்தனையோ விதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டு பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லை கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல.

திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின்சார கம்பெனியின் தலைமையகம் கல்கத்தாவில் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஏதாவது ஒரு இடத்திற்கு மின்விஸ்தரிப்பு வேண்டுமென்று எழுதினால் அவர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் எலெக்ட்ரிகல்சுக்கு எழுதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கிருந்தும் பதில் வந்துவிட்டால் கல்கத்தாவுக்கு

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. மு. ச. சிவசாமி]

தலைமை காரியாலயத்திற்கு எழுதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு போஸ்டுக்குக் கூட அங்கேயிருந்து வரவேண்டும் என்கிற நிலைமையினால் ஒண்ணரையாண்டு, இரண்டாண்டு ஆனாலும் ஒரு காரியம் நடைபெறுவதில்லை. இப்படி 3 தடவை வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றிருக்கிறது, தலைமைக்காரியாலயம் கல்கத்தாவில் இருப்பதால் இங்கே வேலை தாமதமாகிறது. இதனால் தூத்துக்குடி-திருநெல்வேலி மின்சார கம்பெனியினால் அந்தப் பகுதி வியாபாரிகளுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் தலையிட்டு அந்தக் கம்பெனி ஊழியர்களுக்கும் மின்சார ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதுபோன்ற சம்பள விகிதத்தை வாங்கித்தரவேண்டும். அல்லது உடனடியாக அடுத்த ஆண்டிலாவது அந்த திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின்சாரக் கம்பெனியை அரசாங்கம் ஆக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல மின்சார இணைப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட காலதாமதம் ஆகின்றது. மின் இணைப்பைக் கொடுப்பதில் 1 ஆண்டு 2 ஆண்டு காலதாமதம் ஆகின்றது. எஸ். இ. ஆபீஸுக்குப் போனால் ஏ.இ. ஆபீஸுக்குப் போ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏ.இ. ஆபீஸுக்குப் போனால் டி.இ. ஆபீஸுக்குப் போ என்று சொல்லுகிறார்கள். பின்னர் டி.இ. ஆபீஸுக்குப் போனால் மீண்டும் எஸ்.இ. ஆபீஸுக்குப் போ என்கிறார்கள். இப்படிப் பம்பரம் சுற்றுவது போல சுற்றவைக்கிறார்கள். 1-00 பி.ப.

கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் வரட்சிப் பிரதேசத்தில் Tuticorin Marine Transport என்ற ஒரு கம்பெனி மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு Sorute என்ற ரசாயனம் தயாரிக்க மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் 250 ஊழியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு, இயந்திரங்கள் வாங்கி வைக்கப்பட்டும் இன்னும் ஓடவில்லை. காரணம் மின் இணைப்பு கொடுக்காததுதான்.

டெப்பாசிட் கட்டுவதற்குக் கூட ஐந்து ரவுண்டு அடிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஏ.இ. ஆபீஸுக்குப் போனால் டி.இ. ஆபீஸுக்குப் போ என்று சொல்லுகிறார்கள். டி.இ. ஆபீஸுக்குப் போனால் நாங்கள் வாங்க மாட்டோம். தூத்துக்குடி ஏ. இ. ஆபீஸுக்குப் போங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். டெப்பாசிட் பணம் வாங்குவதற்குக்கூட இழுத்து அடிக்கிறார்கள்.

எங்கள் தொகுதியிலே அரசாங்கத்திடம் இருந்து கடன் வாங்கி மோட்டார், பம்ப் செட்டுகள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். 1, 1½ ஆண்டுகளாக மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் மோட்டார், பம்ப் செட்டுகள் வாங்க கடன் கொடுத்து விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துமாறு நெருக்கடி செய்கிறார்கள். இணைப்பும் கொடுக்கப்படாமல், விவசாயமும் செய்ய முடியாமல் வாங்கிய கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது? அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு உடனடியாக மின்வாரிய

[திரு. மு. ச. சிவசாமி] [1970 ஆகஸ்ட், 31]

அதிகாரிகள் முயற்சி செய்யவேண்டும். குறைந்த பட்சம் இத்தனை நாட்களுக்குள், அல்லது மாதங்களுக்குள் மின் இணைப்பைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று, ஒரு பொது விதி முறையை ஏற்படுத்தினால், அங்கே இருக்கிற அலுவலர்களும் சரி, பொறியாளர்களும் சரி, இந்த விதிக்கு பயந்து கொண்டு இணைப்புக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். அந்த விதிமுறைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வருவாறு மின் வாரிய அதிகாரிகளையும், அரசாங்கத்தையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத்துக்காக “டோக்கன் அமௌன்ட்” ஆக சிறிது தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நீக்கப்பட்டிருப்பதை பார்க்கிறோம். நாம் 1908 மில்லியன் யூனிட் கரண்டை வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் நெய்வேலியிலிருந்தும் வாங்குகிறோம். அதற்கு ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 11 கோடி ரூபாய், மின் சக்தி வாங்குவதற்காகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பரிசீலனையில் இருக்கின்ற இந்த அனல் மின்சார தொழிற்சாலையை தூத்துக்குடியில் ஏற்படுத்தி 600 மெகா, வாட் மின்சாரம் எடுப்பதற்கு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தையும், மின்சார வாரிய அதிகாரிகளையும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே 54 கோடி ரூபாய் மதிப்பில் “சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல் கம்பெனி” ஒன்று வர இருக்கின்றது. இதைத் தவிர கல்பாக்கம் அணு மின்சாரம் நிறுவுவதற்கும், அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷனுக்கும், ஹெவி வாட்டர் தயாரிக்கக் கூடிய நிலையம் தூத்துக்குடியிலே அமைக்கப்படுவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆயில் ரிபைனரி ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கும் தமிழக அரசு முயற்சி செய்துவருகிறது. இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற “சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல்” கம்பெனி ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அதற்கு ஏராளமான மின் சக்தி தேவை இருக்கிறது. தமிழக அரசு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிற ஆயில் ரிபைனரியும் வந்தால் தூத்துக்குடிக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கும் என்றும் தென் பகுதிக்கு அதிக மின்சக்தி தேவை இருப்பதால் 600 மொகாவாட் அனல் மின்சார நிலையம் ஆரம்பித்தால் நிறைய மின்சாரம் கிடைக்குமென்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின்சார வாரியம் கடந்த ஆண்டில் மட்டும் 60,700 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள சுமார் 11 லட்சம் கிணறுகளில் இதுவரையில் சுமார் 5 லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே வேகத்தில் போனால் இன்னும் 10 ஆண்டு

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஏ. எம். இராஜா]

காலம் ஆகுமென்று தெரிகிறது. அதைப்பற்றி மின்சார வாரியம் சிந்தித்து குறைந்தது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தால்தான் குறைந்தது 5 ஆண்டுகளுக்குள் தமிழகத்திலுள்ள கிணறுகள் அத்தனைக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் ஈரோடு சிஸ்டம் என்று ஒரு புது சிஸ்டத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக என் பகுதி மக்களின் சார்பாக மின்சார வாரியத்துக்கு பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஈரோடு சிஸ்டம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு நிறையப் பணத்தை கொடுத்து வேண்டிய மின்சார கம்பிகள், கம்பங்கள், மோட்டார்கள் போன்றவைகளை அதிகமான அளவுக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஈரோடு, பவானி, கோபி ஆகிய வட்டங்களில் 80 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. இதுவரையில் 20 ஆயிரம் கிணறுகளுக்குத்தான், மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு 900 கிணறுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் போனால் 10 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே, எங்கள் பகுதியை ஸ்பெஷல் புரோக்ராமாக எடுத்து ஆண்டுக்கு 5,000 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய தொகுதியில் முன்பணம் கொடுத்து மின் இணைப்புப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வசதி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். மின் இணைப்புக்கு சுமார் 2,400 ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ரூ. 2,400-யும் முன்பாகவே கட்டிவிட வேண்டும். முன்பு அப்படி ஒரு திட்டம் இருந்தது, அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் முறி அடித்து விட்டார்கள். நான் இப்போது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் என்னுடைய பகுதியில் மாதிரியாக இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே விவசாயிகள் 2,400 ரூபாய் கட்டக் கூடியவர்கள் பலர் தயாராக இருக்கிறார்கள், நீங்கள் உடனடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருந்தால்.

மின்சார வாரியம் ஒரு வியாபார ஸ்தாபனம். பொதுத் துறையால் நடத்தப்படுவது. எந்த விற்பனை நிலையத்திலும் உற்பத்திப் பொருள்களை உற்பத்தி செலவை விட குறைந்த விலைக்கு விற்பதாச வரலாறு கிடையாது. மின்சார வாரியம் தொழில் துறையினருக்கு விவசாயத் துறையினருக்கு, மின்சாரத்தை கொடுப்பதில் உற்பத்தி செலவுக்குப் பாதியாகக் கொடுக்கிறது. இது நியாயம்தானா? ரூ. 358 கோடி முதல் போட்டு இயங்குகிற மின்சார வாரியம் லாபத்தைத் தருகின்றதா? ஏன்? இந்தப் பொதுத் துறை என்றால் நடத்தில்தான் நடத்தப்பட வேண்டுமா?

[திரு. ஏ. எம். இராஜா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. பூவராகன் அவர்கள் கூறினார்கள் விவசாயிகளுக்கு மின் கட்டணத்தை 1½ பைசா ஏற்றியதாலே ஏதோ பெரிய பாதகம் ஏற்பட்டதாகக் கூறினர். மின்சார வாரியத்திலே பணிபுரிகின்ற 71 ஆயிரம் பணியாளர்களுக்கு ஆண்டுக்காண்டு ஊதிய உயர்வு தர வேண்டாமா ? இந்த ஆண்டு மட்டும் 4 கோடி ரூபாய் அதிக செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம் சரிக்கட்ட வேண்டாமா ?

தமிழ்நாட்டில் நீர் மின்சாரம் மிகமிகக் குறைவு. மொத்த மின்சார உற்பத்தியில் மட்டும் அனல் மின்சாரம் 42 சதவிகிதம். வருங்காலத்தில் நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அனல் மின்சாரத்தையும், அணு மின்சாரத்தையும் நம்பி ஆகவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால், அதனுடைய மூலப் பொருள்களின் விலை நாளுக்குநாள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மின்சார உற்பத்தி செலவும் அதிகமாகத்தான் போகின்றது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

மின்சார வாரியம் கடன் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. 270 கோடி ரூபாய் இதுவரை கடன் பட்டு இருக்கிறது. ஆன்டொன்றுக்கு 12 கோடி ரூபாய் வட்டியாக மட்டும் கட்டவேண்டி இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சார வாரியம் 3.மார் 500 கோடி ரூபாய் கடன் பட இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டவேண்டிய வட்டி மட்டும் ஆண்டுக்கு 25 கோடி என்று தெரிகிறது. இதே மாதிரி போனால் பொன் மூட்டை இட்ட வாத்தின் கதையின் நிலை மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்று எச்சரிக்கை விட விரும்புகிறேன்.

ஏதோ ஒன்றே முக்கால் பைசா உயர்த்தியதற்காக என்னுடைய பகுதியிலே போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத் தினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்களா ? அரசியல் கட்சிக் காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கோயம்புத்தூர் பகுதியில் முக்கியமான பயிர்கள் நெல், கரும்பு, மஞ்சள், பருத்தி, கம்பு, சேனைக் கிழங்கு இவைதான். இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு என்ன செலவாகிறது என்பதைக் கணக்குப்போட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

மின்சாரக் கட்டணம் 20 சதவிகிதம் உயர்த்தியதால் ஒரு ஏக்கர் நெல்லுக்கு மொத்தச் செலவில் கூடுதல் செலவு 1 சதவிகிதம் உயர்கிறது. அந்தக் கூடுதல் காரணமாக ஒரு மூட்டைக்கு 15 பைசா உயர்கிறது. இன்றைய ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை 35 ரூபாய். 35 ரூபாய்க்கு 15 பைசா உயர்கிறது என்றால் இதைத் தாங்கமுடியாதா ? அதேபோல கரும்புக்கு மொத்தச் செலவிலே 1.3 சதவிகிதம் உயர்கிறது. இதன் காரணமாக விலையில் 1 டன்னுக்கு 50 பைசா உயர்கிறது. ஒரு டன் விலை ரூ. 73.70 என்றால் இந்த 50 பைசா உயர்வைத் தாங்கமுடியாதா ? மஞ்சளைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தச் செலவில் 1 சதவிகிதம் உயர்கிறது. ஒரு சட்டைக்கு ஒரு ரூபாய் கூடுகிறது. மஞ்சள் சட்டை விலை 275 ரூபாய் இதைத்தாங்க முடியாதா ? பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் 1.2 சதவிகிதம் மொத்தச் செலவில் கூடுகிறது. ஒரு பொதியின் விலை ரூ. 350.

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஏ. எம். இராஜா]

கூடுதல் காரணமாக ஒரு பொதிக்கு 90 பைசா கூடுகிறது, இதைத் தாங்கமுடியாதா? சேனைக் கிழங்குக்கு மொத்தச் செலவில் 1 சதவிகிதம் கூடுதல் செலவாகிறது. ஒரு வண்டிக்கு 31 பைசாதான் அதிகமாகிறது. ஒரு வண்டியின் விலை 400 ரூபாய் என்றால் இந்த 31 பைசாவைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதா? அதைப்போலவே கம்புக்கு மொத்தச் செலவில் 1 சதவிகிதம் தான் உயர்கிறது. ஒரு மூட்டை விலை 52 ரூபாய் என்றால் இதன் மூலம் 20 பைசாதான் ஒரு மூட்டைக்குக் கூடுதலாகிறது, இதை விவசாயிகள் தாங்கமுடியாதா? விவசாய சங்கம் என்ற பெயரால் அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் ஏழை விவசாயிகள் பலியாக்கப்பட்டார்கள்.

இந்திய உப கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் விவசாயத்திற்கு அதிகமாக மின்சாரம் அளிக்கப்படுகிறது. மொத்த மின்சார உற்பத்தியில் 25 சதவிகிதம் விவசாயத்திற்கு தமிழகத்தில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாபிலே, 22 சதவிகிதமும், மராட்டியத்திலே 5 சதவிகிதமும், குஜராத்திலே 18 சதவிகிதமும், மைசூரில் 6 சதவிகிதமும், கேரளாவில் 32 சதவிகிதமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் தமிழ்நாட்டில்தான் மின்சாரக் கட்டணமும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மராட்டியத்தில் 18 பைசாவும், குஜராத்தில் 17.45 பைசாவும், 14 பைசாவும் இருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஏ.சி.க்கு 15 பைசாவும், டி.சி.க்கு 17 பைசாவும், ஹரியானாவில் 14.27 பைசாவும், பீகாரில் 15 பைசாவும், அஸ்ஸாமிலே 14 பைசாவும், மத்தியப் பிரதேசத்திலே 13 பைசாவும், ராஜஸ்தானில் 13 பைசாவும், ஒரிஸ்ஸாவிலே 12 பைசாவும், மேற்கு வங்கத்திலே 12 பைசாவும், ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே 10.45 பைசாவும், பஞ்சாபிலே 10.61 பைசாவும், மைசூரிலே 10 பைசாவும், தமிழ்நாட்டிலே 9 பைசாவும், கேரளத்திலே 9 பைசாவும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே தான் விவசாயத்திற்காக குறைந்த கட்டணம் வாங்கப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதாலே பாசனச் செலவு குறைகிறது. விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகள் குறைகின்றன என்று பேராசிரியர் சோனாசலம் என்பவர் தம்முடைய கட்டுரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனுக்காகத் தயாரித்த அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் படித்துவிடுகிறேன்.

Each farmer utilising electricity for lift irrigation derives a direct benefit in terms of reduced expenditure, thanks to the opportunity of getting electricity. The procedure for qualifying this benefit in money terms involves working out the alternative cost to the farmer, in the event of his using (1) bullock or (2) Diesel oil pumpset.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of order, Sir. Even yesterday this has happened in Lok Sabha and the Hon. Speaker has deprecated the tendency of members going to officers' gallery and getting information. Members should not speak with officers inside the House. That is what he had ruled. But I see Members walking to officers and getting information and passing on to the Member who is speaking. Is that in order?

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்) :
அவர்கள் குறிப்புகளை வைத்துத்தான் பேசுகிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : Even now you can see the Member Thiru Erode Chinnaswami giving some hints to the Member. That is not his seat.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன் :
பேசும்பொழுதுதான் இடம் மாறி உட்காரக் கூடாது. இதிலே
பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Yesterday also in the Lok Sabha there has been a ruling on this subject. That is why I referred to it.

THIRU A. M. RAJA : According to the estimates of the Madras State Electricity Board and some recent Farm Management Studies pertaining to the State, the cost of irrigation amounts to Rs. 56 per acre in the case of electric pump sets, Rs. 83 in the case of diesel pump sets and Rs. 200 net (allowing for the value of farm yard manure—the by-product) in the case of using bullocks. இப்படி நான் குறிப்பிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வினாயகம் போன்றவர்கள் ஒருவேளை எதிர்க்கலாம். திரு. வினாயகம் அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியுமோ, தெரியாதோ எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு விவசாயம் தெரியும். கவலை இறைத்துப் பாசனம் செய்து விவசாயம் செய்தால் ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் செலவாகிறது என்றால், மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி விவசாயத்தைச் செய்தால் குறைவாக ஆகும். நான்கில் மூன்று பாகம் செலவு மிச்சப்படுகிறது. அப்படி மிச்சப்படுகிற விவசாயி ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு 15 பைசா அதிகமாகப் போவதை ஏற்றுக்கொள்ள தயங்குவாரா? விவசாயிகள் அதைத் தாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தங்களின் லாப வேட்டைக்காக அதைத் தாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு இரண்டொரு கருத்துக்கள் சுருக்கமாகக் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

நமது மின்சார வாரியம் தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே பல அம்சங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்களிலிருந்து பவர் வாங்குவதற்காக மைசூர், கேரளா போன்ற இடங்களிலிருந்து அதிக அளவுக்கு பவர் வாங்குவதற்காகவும், நெய்வேலியிலிருந்து பவர் வாங்கிக் கொள்ளவும் செலவிடக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். இரண்டு நீர் மின்சாரத் திட்டங்களும் இரண்டு தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்தும் திட்டங்களும் இருப்பதாக அறிக்கையிலே பார்க்கிறோம். தன்னிறைவு பெறுவதற்காக முடங்கிக் கிடக்கிற அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமானால், கோதையாறு திட்டம் ஆமை வேகத்திலே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1969-லே அது கமிஷனாகும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அப்படித்தான் அந்தத் திட்டமும் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1970 ஆரம்பித்து முடியக்கூடிய தறுவாயில் இருக்கிறது. அதை விரைவுபடுத்தி நிறைவேற்றுவதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாமல் அரசு தாமதப்படுத்துகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று ஹொகனேக்கல் திட்டத்தையும் வரும் வரும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்தோம். மைசூர் மாநிலத்தோடு தொடர்பு கொண்டு 1924 ஆம் ஆண்டு இருக்கிற ஒப்பந்தப்படி என்ன முறையிலே பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தலாம், ஒப்பந்தம் இனிமேல் செய்துகொள்ளலாம் என்பது நிறைவேறுதன் காரணமாகத்தான் அதைப்பற்றி அறிக்கையிலே தரவில்லையென்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினையாக இருப்பதாலே அதன் அம்சங்களைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிப்பது பொருத்தமில்லை என்றாலும், தமிழகத்திலே 800 மெகவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டத்தை விரைவிலே உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கமும், மின்சார வாரியமும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியிலே மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பலமுறை கூறினார்கள். மதிப்பிற்குரிய சிவசாரி அவர்கள் அதைப்பற்றி வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். தென் பகுதியிலே இருந்து வருகிற பிரதிநிதி என்ற முறையிலே துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை விரைவிலே மேற்கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. இம்மாதிரியான நல்ல நல்ல திட்டங்களை யெல்லாம் உருவாக்குவதற்கு இந்த வாரியமும், இந்த இலாகாவும், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த டிரான்ஸ்மிஷன் செய்வதிலே அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த வாரியமானது மேற்கொள்ள வேண்டும். எங்கெங்கே சப் ஸ்டேஷன்கள் தேவையோ அந்தந்தப் பகுதிகளிலே யெல்லாம் அதிகப்படியான சப் ஸ்டேஷன்களை நிறுவி டிரான்ஸ் மிஷனில் லாஸாவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். எல்லாப் பகுதிகளிலும் பார்த்தால், விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் அதிகமாகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். 9 பைசாவாக ஆக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வாதாடினார்கள், போராடினார்கள், பிறகு வெற்றியும் பெற்றார்கள்.

ஆனால் 32 பைசாவிற்கு, பவர் வாங்கும் நபர்களைப்பற்றி இந்தச் சட்டசபையிலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தொழில்துறைகளிலே குறைந்த விலையிலே இந்த பவரானது விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் சாதாரணமாக பல்லாயிரக்கணக்காக, ஏன்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

இலட்சக்கணக்காக இருக்கும் மக்கள் இம்மாதிரி 32 பைசாவிற்ரு ஒரு யூனிட் எலக்ட்ரிசிட்டியை வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களது அவலநிலையைப் போக்குவதற்கு இந்த வாரியமும் அரசாங்கமும் என்ன ஆலோசனைகள் செய்யப்போகிறது, என்ன முடிவு செய்யப்போகிறது என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன். எனவே, 32 பைசா என்று சொல்வதைக் குறைக்க வேண்டும். இன்று உற்பத்திக்காக அதிகமாக இந்த பவரைப் பெருக்கும் காலத்தில் உற்பத்திச் செலவும் குறைகிறது. ஆனால் அபரிமிதமாக 32 பைசா என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக மற்ற இடங்களுக்குச் சலுகை கொடுப்பதுபோல், சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். சமீப காலத்திலே ஸ்டிரைக் ஏற்பட்டது, மின்சார வாரியத்திலே. அப்பொழுது நாகர்கோவில் நகரசபையிலே உள்ள நாங்கள் பட்ட அவல நிலையை பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஐந்து நாட்கள் எங்களுக்கு எந்தவிதமான பவர் சப்ளையும் இல்லாமல், குடிநீருக்குக் கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டோம். இங்கு ஆளுங்கட்சியிலே சட்டசபை உறுப்பினராக இருப்பவர் அங்கு சேர்மனை இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள். நாங்கள் அதில் குடியிருப்பவர்கள் என்ற காரணத்தினால் எங்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன, எவ்வளவு தாய்மார்களும், சகோதரிமார்களும் என்னென்ன இன்னல்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூற முடியாது. 5 நாட்கள் குடி தண்ணீர்கூட இல்லாமல் இருந்தார்கள் என்றால், மக்கள் எப்படி அவதிப்பட்டார்கள் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, நாங்கள் காரை வடகைக்குப் பிடித்து, வேறு பகுதிக்குச் சென்று தண்ணீர் எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால் அதிகாரிகளோ, அரசாங்கமோ அந்த அளவிற்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்குத் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பல அதிகாரிகளை அணுகினோம். ஒருவேளை கூறுவார்கள், எக்ச்சியூட்டிவ் என்ஜினியரை, டிவிஷனல் என்ஜினியரைக் கைது செய்துவிட்டோம், ஆகவே, பவர் சப்ளை ஆகவில்லை என்று. ஆனால், இம்மாதிரியான குடிதண்ணீருக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தைப் போக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது, எடுக்கும் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி ஒருவேளை வேலைநிறுத்தம் ஏற்படும் காலத்தில், ஆஸ்பத்திரிக்கும், குடிதண்ணீருக்கும் போன்ற அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்கு என்னென்ன வழிமுறைகளை இவர்கள் மேற்கொள்ளுவார்கள் என்பதை அறிய நான் ஆவலாக யிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, Tamil Nadu Consultative Council என்று உருவாகியிருக்கிறது. அதில் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ-க்கள் தான் அங்கங்களாக இருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிதான் அங்கம் வகிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அடிப்படையில் அவர்கள் மாத்திரம்தான் தகுதி வாய்ந்தவர்கள், மற்ற கட்சி எம்.எல்.ஏ-க்கள் தகுதியுடையவர்கள் இல்லையா என்பதைப்பற்றி,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

வாரியம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே ஏகபோக உரிமை உடையதாக இருக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த வாரியத்தினுடைய நிலைமைகளை நாம் ஆராயும் பொழுது அரசாங்கம் அதிகமான முதலீடு செய்திருக்கிறது. அதிகமான அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்கு வட்டி செலுத்தும் நிலை இந்த வாரியத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே வரும் வருவாய் அரசாங்கத்திற்கு வட்டி கொடுக்கப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிக அளவிலே கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் செய்தும் பந்த கதியிலே செல்கின்ற நிலைமை மாற வேண்டும். இந்த வாரியத்தில் பலமுறைகளில் கடன் எழுப்புகிறார்கள். அந்த முறையைப்பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல வியாபாரிகளிடமும், விவசாயிகளிடமும் கட்டாயப்படுத்துகின்ற தன்மையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று சொன்னால், லோன் சப்ஸ்கிரைப் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் துன்புறுத்துகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் பல தடவை நடந்திருக்கிறது. நாங்கள் பல தடவை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இம்மாதிரி கட்டாயப்படுத்தும் தன்மை உடனடியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மக்கள் மனமுவந்து கொடுக்கும் நிலையிருக்க வேண்டும். இம்மாதிரி கனெக்ஷன் கிடைக்க இது ஒரு மாமூலாக அமைந்துவிடக் கூடாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மின்சார வாரியத்தின் அறிக்கையின் மீது ஓட்செய்வதற்கு உரிமை இல்லை. அதைப்பற்றி ஆலோசனை சொல்லத் தான் உரிமையிருக்கிறது. ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் தக்கலை பகுதியிலே அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு ஒரு சில அதிகாரிகளும், ஒரு சில அரசியல் கட்சிகளும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்லாண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள பிரதிநிதிகளின் முயற்சிகளின் காரணமாக அந்த ஆபீஸ் அங்கு துவங்கப்பட்டது. அதை மற்ற பகுதிக்கு மாற்றுவதற்கு வாரியமோ, அரசாங்கமோ அனுமதி அளிக்கக்கூடாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இம்மாதிரியிருக்கும் காரியங்களைப் பார்க்கும் பொழுது இன்றும் ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு நியதி, எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்களுக்கு ஒரு நியதி என்ற முறையிருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியிலிருந்து உத்தியோகத்திற்கு வருபவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இண்டர்வியூ நடக்கும் நிலையிருக்கிறது. ஏன், நாகர்கோவிலிலேயே இண்டர்வியூ நடத்தக்கூடாது என்பதை வாரியத்திலே நிர்வாகத்திலிருப்பவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான அபேட்சகர்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே இருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு அங்கேயே இண்டர்வியூ நடத்துவதற்கு என்ன கஷ்டம், என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். அதிகாரிகள்

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வேண்டுமானால் பத்து பேர் இருக்கலாம். ஆனால் இண்டர்வியூ விற்கு ஆஜராகின்றவர்கள் ஆயிரக்கணக்கிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்கவோ மற்ற எந்த விதமான வசதியோ இல்லாமல், பஸ்களும் சரியான காலாகாலத்தில் கிடைக்காமல் பலரும் கஷ்டப்படும் நிலையிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்த உத்தியோகத்தைப் பற்றி ஏதோ இண்டர்வியூ நடந்து, இதுகாறும் இதன் முடிவுகள் அறிவிக்கப்படவில்லை. இதுவும் துரிதமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவும் பேசிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அமைச்சரின் விளக்க உரைகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) நிலப்பறி இயக்கம் காரணமாகக் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் மீதுள்ள வழக்குகளை திரும்பப்பெற்று விடுதலை செய்ய அரசு செய்துள்ள முடிவு குறித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விதி 82-ன் கீழ் ஓர் அறிக்கையை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திருச்சி மத்திய சிறைச்சாலையிலிருக்கும், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தமிழ்நாடு விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் ஏ. கே. சுப்பையா, எம். எல். ஏ. எழுதிக்கொண்டது.

எனது கட்சியும், மாநில விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கமும், ஆகஸ்ட் 15, 16, 17 தேதிகளில் நடத்தவிருந்த நில மீட்சி இயக்கம் முடிந்து விட்டதால், கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருக்கும் எங்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேற்கொண்டு இந்த இயக்கம் நடத்தப்பட மாட்டாது.

இங்ஙனம்,

ஏ. கே. சுப்பையா,

எம். எல். ஏ.

இந்தக் கடிதத்தில் திரு. சுப்பையா எம். எல். ஏ., அவர்கள் விடுத்துள்ள வேண்டுகோளையும், மேற்கொண்டு இந்த இயக்கம் நடத்தப்பட மாட்டாது என்ற அவரது உறுதிமொழியையும் ஏற்றுக் கொண்டு நிலப்பறி இயக்கத்தின் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் உள்ளவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை திரும்பப் பெற்று விடுதலை செய்ய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.